

Secció I - Comunitat Autònoma Illes Balears

1.- Disposicions generals

PRESIDÈNCIA DE LES ILLES BALEARS

Num. 26403

Decret llei 4/2009 de 27 de novembre, de mesures urgents en matèria d'ordenació del territori i medi ambient

PREÀMBUL

I

L'article 49.1 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears preveu la possibilitat que el Consell de Govern aprovi normes amb rang de llei, mitjançant decrets llei. Aquest article estableix concretament que 'en cas de necessitat extraordinària i urgent, el Consell de Govern pot dictar mesures legislatives provisionals en forma de decrets llei, que no poden afectar els drets establerts en aquest Estatut, les matèries objecte de lleis de desplegament bàsic de l'Estatut d'autonomia, els pressuposts generals de la Comunitat Autònoma, la reforma de l'Estatut, el règim electoral ni l'ordenament de les institucions bàsiques de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears'.

La redacció d'aquest apartat adopta una configuració similar a la definida en l'article 86.1 de la Constitució. Per una banda, s'exigeix un pressupòsit de fet que l'habiliti, en concret una 'necessitat extraordinària i urgent', i, per l'altra, es limita l'aplicació del decret llei, en el sentit que estan vetats d'aquesta via normativa determinats àmbits materials, com els drets que preveu l'Estatut, el règim electoral, el pressupost o les institucions de la Comunitat Autònoma. Aquesta configuració similar determina que hi sigui aplicable la doctrina del Tribunal Constitucional, expressada en múltiples sentències, tant pel que fa al pressupòsit de fet que l'habilita com pel que fa a la definició dels límits materials del decret llei.

La necessitat extraordinària i urgent, pressupòsit que habilita el decret llei, ha estat objecte de successives sentències del Tribunal Constitucional —com per exemple les sentències 29/1982, 6/1983, 29/1986 i 23/1993—, que han moderat els termes literals d'aquesta exigència, de forma que són constitucionalment admissibles els decrets llei dictats per circumstàncies difícils de preveure o en virtut de conjuntures econòmiques que requereixen una resposta ràpida.

II

Aquest Decret llei pretén introduir una sèrie mínima de modificacions legals que han de permetre resoldre problemes molt concrets però que són necessaris per coadjuvar en un impuls de l'activitat econòmica amb implicacions ambientals en diferents zones de la nostra comunitat autònoma. La generació d'activitat econòmica vinculada a la sostenibilitat, la seguretat jurídica, l'agilització dels processos administratius i la potenciació del nostre patrimoni ambiental són àmbits d'actuació que no és la primera vegada que obliguen el Govern de les Illes Balears a adoptar mesures com aquesta.

Els articles 1 i 2 impliquen de forma directa la delimitació i l'ordenació d'espais dotacionals d'àmbit supramunicipal tant a l'illa d'Eivissa com a Menorca, espais que són necessaris per al desenvolupament ambiental, social i econòmic d'ambdues illes. Molt concretament en el cas d'Eivissa, s'ha habilitat un possible espai d'ubicació de la depuradora de la ciutat d'Eivissa, un projecte que ja fa molts d'anys que hauria de ser una realitat i que és una urgència inajornable. En el cas de Menorca, es fa possible l'expropiació de l'accés al centre d'interpretació de la reserva de la biosfera com a equipament públic de caràcter insular.

L'article 3 enllaça perfectament amb la disposició addicional sisena del Decret llei 1/2009 per a l'impuls de la inversió a les Illes Balears. Efectivament, en el cas de l'illa de Mallorca, els efectes de l'article esmentat s'han d'inserir en el marc de la regulació que estableix la disposició addicional sisena esmentada, en relació amb l'agilització del desenvolupament urbanístic i edificador, la qual determina que en el període de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquest Decret llei 1/2009, i a l'efecte de poder sol·licitar la llicència d'obres d'edificació amb anterioritat a l'acabament de les obres d'urbanització corresponents, es deixa sense efecte el punt 1 de la norma 12 del Pla Territorial de Mallorca. En tot cas, l'execució de les obres es durà a terme de forma simultània amb les d'urbanització, suficientment avalades.

En el cas de l'illa de Menorca, d'Eivissa i de Formentera s'ajustarà al que s'estableixi tant en el planejament urbanístic i en el d'ordenació territorial com en la legislació urbanística d'aplicació.

De fet, aquest precepte completa la regulació, ja que preveu una solució per a la situació dels àmbits de sòl urbà i urbanitzable executats sense clavegueram i que en l'actualitat estaven paralitzats per la impossibilitat d'atorgar

noves llicències, certificats de finals d'obra o cèdules d'habitabilitat. En un context de mesures per a l'impuls de l'economia, la possibilitat d'atorgar llicències a aquests àmbits serà motiu de dinamització de les empreses d'un sector especialment castigat per la crisi. Un estímul, no obstant això, que té totes les garanties ambientals, ja que la previsió només afecta sectors amb ús predominant residencial i de tipologia unifamiliar i sempre hi haurà un control ex ante de l'Administració competent en matèria hídrica. I un estímul que sobretot es vincula a una voluntat que es procedeixi a la dotació oportuna de les infraestructures urbanístiques.

En relació amb els articles 4 i 5, i atès que no ha estat possible culminar amb èxit la transferència de les competències de caça als consells insulars, de conformitat amb el nou marc competencial derivat de la reforma de l'Estatut, coincideixen amb els terminis que estableix la Llei 6/2006, de 12 d'abril, de caça i pesca fluvial per a la regulació i l'aplicació de determinats aspectes rellevants de l'ordenament cinegètic. En aquest sentit, s'imposen previsions de determinacions sobre certificats d'aptitud del caçador i terminis per aprovar l'ordenació de la caça als terrenys gestionats d'aprofitament comú per mitjà de plans específics que aquest ajornament impedeix i, per tant, és necessari modificar amb urgència l'article 30 i les dues disposicions transitòries de la Llei esmentada per tal de donar continuïtat amb caràcter provisional a la tasca del Govern fins que sigui assumida pels consells.

El Decret llei té habilitació expressa en l'article 49 de l'Estatut d'autonomia i es dicta a l'empara de les competències que exerceix la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, segons els apartats 3, 23 i 46 de l'article 30 de l'Estatut esmentat.

Per tot això, a proposta del conseller de Presidència, a iniciativa del conseller de Medi Ambient, i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió de 27 de novembre de 2009, es dicta el següent

DECRET LLEI

Article 1

Ordenació del sistema general d'equipaments i infraestructures supramunicipal de sa Coma a l'illa d'Eivissa

1. Es qualifica com a sistema general un àmbit d'actuació de caràcter supramunicipal en els terrenys de l'antic aquarterament de sa Coma, a l'illa d'Eivissa, per a la implantació i l'execució d'equipaments i infraestructures, segons la delimitació que recull l'annex 1 d'aquest Decret llei. En conseqüència, s'ajusten els límits de l'àrea natural d'especial interès a la nova delimitació.

2. L'ordenació conjunta de l'àmbit de sa Coma s'efectuarà mitjançant un pla especial formulat i aprovat pel Consell Insular d'Eivissa, de conformitat amb la legislació urbanística i ambiental aplicable. Amb caràcter previ a la formulació del pla especial, el Ple del Consell Insular d'Eivissa, havent-ne informat els ajuntaments de l'illa d'Eivissa, assignarà a les diferents zones els corresponents usos prevists i la seva intensitat. Els usos esmentats es consideraran, en tot cas, ús específic admès.

3. Mentre no estigui aprovat el pla especial al qual es refereix l'apartat anterior, es podran dur a terme en l'àmbit de sa Coma actuacions de rehabilitació d'edificis i instal·lacions preexistents i assignar-hi usos provisionals. Així mateix, s'hi podran implantar infraestructures d'interès insular justificades per raons ambientals.

4. Les actuacions que es poden dur a terme d'acord amb els punts anteriors hauran d'adoptar mesures d'integració paisatgística, les quals també poden afectar les zones confrontants de l'àmbit delimitat. L'adopció d'aquestes mesures podrà anar acompanyada de la implantació d'usos relacionats amb l'educació ambiental.

5. Les determinacions previstes en aquest article vinculen directament el planejament urbanístic i territorial.

Article 2

Delimitació i declaració d'utilitat pública del Centre d'Interpretació de la Reserva de Biosfera de l'Illa de Menorca a s'Enclusa (Ferreries)

1. L'àmbit del Centre d'Interpretació de la Reserva de Biosfera de l'Illa de Menorca, delimitat com a equipament públic pel Pla Territorial Insular de Menorca a la muntanya de s'Enclusa, s'amplia amb la incorporació del camí de titularitat privada que actualment li serveix d'accés i amb els terrenys que consten en les determinacions gràfiques que s'incorporen com a annex 2. Tot l'àmbit queda qualificat com a sistema general públic de caràcter insular.

2. Es declara expressament, a l'efecte d'expropiació, la utilitat pública i la necessitat d'urgent ocupació dels terrenys necessaris per completar l'àmbit deli-

mitat en l'annex gràfic 1, i particularment dels terrenys per on discorre el vial esmentat d'accés a s'Enclusa.

3. Es declaren inversions d'interès autonòmic, amb els efectes prevists en el Decret llei 1/2009, de 30 de gener, les destinades a la implantació del Centre d'Interpretació de s'Enclusa i a la millora del seu camí d'accés. Les actuacions vinculades a l'execució d'ambdues actuacions no quedaran subjectes, si escau, als actes de control municipal que preveuen tant la Llei 16/2006, de 17 d'octubre, de règim jurídic de les llicències integrades d'activitat de les Illes Balears, com la Llei 10/1990, de 23 d'octubre, de disciplina urbanística. Això no obstant, prèviament a l'aprovació dels corresponents projectes, l'Ajuntament de Ferreries haurà d'emetre un informe.

Article 3

Regulació de les exempcions del servei de clavegueram

A les àrees de sòl urbà o urbanitzable d'ús predominant residencial i de tipologia unifamiliar aïllada que constitueixin una unitat d'actuació, un polígon o sector en què, de conformitat amb el planejament general o amb el seu pla parcial, no estigui previst que l'evacuació d'aigües residuals es faci pel sistema de clavegueram, es podran atorgar llicències, certificats de final d'obra i cèdules d'habitabilitat per a habitatges unifamiliars aïllats, sempre que es prevegin sistemes provisionals de depuració d'aigües residuals de caràcter individual com a depuradores d'aigua o fosses sèptiques estanques i homologades i es donin les condicions i dintre dels terminis assenyalats següents:

1. Durant el termini d'un any comptador des de l'entrada en vigor d'aquest Decret llei, l'únic condicionament per atorgar les llicències serà disposar de l'informe favorable a què es fa referència en aquest precepte. Durant aquest termini els ajuntaments hauran d'aprovar definitivament el projecte d'urbanització o dotació de serveis que implantin el sistema de clavegueram, incloent-hi les connexions als sistemes generals de depuració.

2. Les obres previstes en l'apartat anterior s'han d'executar i han d'estar en funcionament abans de dos anys comptadors des de l'entrada en vigor del Decret llei.

3. El finalitzar el termini de dos anys s'hauran d'haver connectat al servei de clavegueram totes les edificacions incloses dins les àrees de sòl urbà o urbanitzable d'ús predominant residencial i de tipologia unifamiliar aïllada que constitueixin una unitat d'actuació, polígon o sector.

4. Dins el procediment d'atorgament de noves llicències d'edificació haurà de constar la conformitat de l'administració competent en matèria de recursos hídrics. En cap cas es podran atorgar les noves llicències d'edificació ubicades en zones amb risc de contaminació d'aqüífers o risc geològic.

Transcorregut el primer termini d'un any sense que s'hagin aprovat els corresponents projectes d'urbanització, de dotació de servei i de connexió als sistemes generals i, en tot cas, després del termini assenyalat de dos anys, no es podran atorgar llicències fins que no s'hagi esmenat la manca del servei de clavegueram, incloent-hi la connexió de totes les edificacions compreses dins les àrees esmentades.

Article 4

Modificació de l'article 30 de la Llei 6/2006, de 12 d'abril, de caça i pesca fluvial

1. Es modifica la redacció del punt 3, en què s'afegeix el següent:

Per a la preparació dels exàmens, l'administració competent en matèria de caça o les entitats acreditades a aquest efecte que compleixin els requisits que s'estableixin reglamentàriament podran fer cursos formatius homologats.

2. Es modifica la redacció de punt 6, que queda redactat de la manera següent:

Els titulars d'una llicència de caça per un període de temps corresponent a una anualitat completa, prèvia a la convocatori de l'examen, queden exempts de les proves previstes en aquest article i obtenen el certificat d'aptitud d'ofici.

Article 5

Modificació de les disposicions transitòries segona i setena de la Llei 6/2006, de 12 d'abril, de caça i pesca fluvial

1. Es modifica la disposició transitòria segona, que queda redactada de la manera següent:

Disposició transitòria segona

Terrenys gestionats d'aprofitament comú

S'estableix un període fins al 15 de juny de 2012, o fins a un període de dos anys posterior al traspàs efectiu de les funcions i dels serveis inherents a la

competència en matèria de caça als consells insulars, per a la redacció i aprovació dels plans d'ordenació cinegètica dels terrenys d'aprofitament comú, durant els qual s'hi podrà practicar la caça amb les limitacions que hi estableixi la normativa dictada a aquest efecte per l'administració competent en matèria de caça.

2. Es modifica el punt 2 de la disposició transitòria setena, que queda redactat de la manera següent:

2. S'estableix un període fins al 15 de juny de 2012, o fins a un període de dos anys posterior al traspàs efectiu de les funcions i dels serveis inherents a la competència en matèria de caça als consells insulars, per a l'establiment i l'aplicació dels certificats d'aptitud per a l'obtenció de la llicència de caça.

Disposició derogatòria

Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que disposa aquest Decret llei, la contradiguin o hi siguin incompatibles.

Disposició final

Entrada en vigor

Aquest Decret llei entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Palma, 27 de novembre de 2009

El President

Francesc Antich i Oliver

El conseller de Presidència

Albert Moragues Gomila

— o —

Num. 26404

Decret llei 5/2009 de 27 de novembre, de mesures relatives al servei públic regular de viatgers per carretera de les Illes Balears i de determinades disposicions en matèria urbanística.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'article 49.1 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears preveu la possibilitat que el Consell de Govern aprovi normes amb rang de llei, mitjançant decrets llei. Concretament, aquest article estableix que «en cas de necessitat extraordinària i urgent, el Consell de Govern pot dictar mesures legislatives provisionals en forma de decrets llei, que no poden afectar els drets establerts en aquest Estatut, les matèries objecte de lleis de desplegament bàsic de l'Estatut d'autonomia, els pressuposts generals de la Comunitat Autònoma, la reforma de l'Estatut, el règim electoral ni l'ordenament de les institucions bàsiques de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears».

La redacció d'aquest apartat adopta una configuració similar a la definida en l'article 86.1 de la Constitució. Per una banda, s'exigeix un pressupòsit de fet que l'habilita, en concret una «necessitat extraordinària i urgent», i, per l'altra, es limita l'aplicació del decret llei, en el sentit que estan vetats d'aquesta via normativa determinats àmbits materials, com els drets que preveu l'Estatut, el règim electoral, el pressupost o les institucions de la Comunitat Autònoma. Aquesta configuració similar determina que hi sigui aplicable la doctrina del Tribunal Constitucional, expressada en múltiples sentències, tant pel que fa al pressupòsit de fet que l'habilita com pel que fa referència a la definició dels límits materials del decret llei.

La necessitat extraordinària i urgent, pressupòsit que habilita el decret llei, ha estat objecte de successives sentències del Tribunal Constitucional —com per exemple les sentències 29/1982, 6/1983, 29/1986 i 23/1993—, que han moderat els termes literals d'aquesta exigència, de forma que són constitucionalment admissibles els decrets llei dictats per circumstàncies difícils de preveure o en virtut de conjuntures econòmiques que requereixen una resposta ràpida.

II

L'Estatut d'autonomia de les Illes Balears atribueix, en l'article 30.5, a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears la competència exclusiva —potestat legislativa i reglamentària i funció executiva— del transport per carretera.

El marc normatiu d'aplicació en matèria de transport en la Comunitat Autònoma està constituït per la Llei orgànica 5/1987, de 30 de juliol, de delegació de facultats de l'Estat en les comunitats autònomes en relació amb els